

CeZik, uCześka z internetu (ft. Czesław Mozil)

Siedzi CeZik w Internecie
W swoim małym, dźwięcznym świecie
Na milionach ekranów gości
Klei nuty, lepi zgłoski
Ja już dawno się sprzedałem
I niszowy być przestałem

Potrzebuję wybawienia
Po za siecią zaistnienia
Chce się stąd wydostać, uciec
Diabłu w zastaw oddam duszę

Wiec ja uratuję ciebie
Byś mógł w blasku fleszy błyszczący
Czas zwać z wirtualnej celi
Razem rozerwiemy sieć!

No to gdzie to wyjście jest?
Po kablu wprost?
Za ciasno jest
A gdybyś tak mógł wysłać mail
I dodać się w załączniku
Szukamy zbyt okrężnych dróg
Przekroczmy dosłowności próg
No nie stój tak, złap krzesło w dłoń
I przebij się przez szklany mur

Ja chce uratować ciebie
Byś mógł poza ekran cały przejść
Czas zwać z wirtualnej celi
Razem rozbijemy sieć!

Mocniej,
Jeszcze, mocniej
Jeszcze
Dawaj!

No patrz nie mogło pójść nam lepiej
No fakt, lecz coś tu dziwnie brzmi
No jak, przecież uciekłeś z Internetu?
Obawiam się że nie
Ze co?
Nie wydostałem się
No jak?
I teraz oprócz mnie
Co?
No co?
Sieć więzi ciebie, mój mały Czesławie
Nie, nie, nie, nieeee!!!